

Likkutei Sichos

Volume 19 | Vaeschanan | Sicha 2 Source Sheet

1. דברים ו'ו-ט'

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֵי-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבְנֵיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְקִתְּבָתָם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

Deuteronomy 6:6-9

Take to heart these instructions with which I charge you this day. Impress them upon your children. Recite them when you stay at home and when you are away, when you lie down and when you get up. Bind them as a sign on your hand and let them serve as a symbol on your forehead; inscribe them on the doorposts of your house and on your gates.

2. מנחות ל"ו א

תנא כשהוא מניח מניח של יד ואחר כך מניח של ראש וכשהוא חולץ חולץ של ראש ואחר כך חולץ של יד בשלמא כשהוא מניח מניח של יד ואח"כ מניח של ראש דכתיב (דברים ו, ח) וקשרתם לאות על ירך והדר והיו לטוטפת בין עיניך אלא כשהוא חולץ חולץ של ראש ואח"כ חולץ של יד מנלן אמר רבה רב הונא אסברא לי אמר קרא והיו לטוטפת בין עיניך כל זמן שבין עיניך יהו שתיים

Menachot 36a

It is further **taught** in a *baraita*: **When one dons** phylacteries, he first **dons** the phylacteries **of the arm and afterward dons** the phylacteries **of the head. And when he removes** his phylacteries, he first **removes** the phylacteries **of the head and afterward removes** the phylacteries **of the arm.** The Gemara asks: **Granted,** the ruling that **when one dons** phylacteries he first **dons** the phylacteries **of the arm and afterward dons** the phylacteries **of the head** is understood, **as it is first written: "And you shall bind them for a sign upon your arm," and then** it is written: **"And they shall be for frontlets between your eyes"** (Deuteronomy 6:8). **But from where do we** derive the *halakha* that **when he removes** his phylacteries, he first **removes** the phylacteries **of the head and afterward he removes** the phylacteries **of the arm? Rabba said** in explanation: **Rav Huna explained to me** the source of this *halakha*. **The verse states:** "And you shall bind them for a sign upon your arm **and they shall be for frontlets between your eyes,**" and it is derived from here: **As long as** the phylacteries of the head are **between your eyes,** the number of phylacteries you are

wearing **shall be two**.

3. שמות י"ג:ט'

וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל-יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ ה' מִמִּצְרָיִם:

Exodus 13:9

"And this shall serve you as a sign on your hand and as a reminder on your forehead—in order that the Teaching of Hashem may be in your mouth—that with a mighty hand Hashem freed you from Egypt.

4. מכילתא דרבי ישמעאל י"ג:ט'

וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ [וְגו'] כֹּל זְמַן שֶׁל יָד בְּיָד, תֵּן אֶת שֶׁל רֹאשׁ בְּרֹאשׁ. מֵכַאן אָמְרוּ מִצּוֹת תְּפִלִּין כִּשְׁהוּא נֹתֵן, נֹתֵן שֶׁל יָד וְאַחַר כֵּן נֹתֵן שֶׁל רֹאשׁ. וְכִשְׁהוּא חוֹלֵץ, חוֹלֵץ אֶת שֶׁל רֹאשׁ וְאַחַר כֵּן שֶׁל יָד.

Mekhilta d'Rabbi Yishmael 13:9

"and it shall be to you as a sign upon your hand and as a memorial between your eyes": When the hand tefillin are on your hand, place the head tefillin on your head — whence they ruled: The mitzvah of tefillin: When he puts them on, he puts on the hand tefillin and then the head tefillin. When he takes them off, he takes off the head tefillin and then the hand tefillin.

5. ספרי דברים ל"ה:י"א

וְקִשְׂרַתֶּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. כֹּל זְמַן שֶׁל יָד בְּיָד - תֵּן שֶׁל רֹאשׁ בְּרֹאשׁ. מֵכַאן אָמְרוּ: כִּשְׁנוֹתֵן תְּפִלִּין - נֹתֵן שֶׁל יָד תְּחִילָה, וְאַחֲ"כ שֶׁל רֹאשׁ. וְכִשְׁהוּא חוֹלֵץ - חוֹלֵץ אֶת שֶׁל רֹאשׁ תְּחִילָה, וְאַחֲ"כ חוֹלֵץ שֶׁל יָד:

Sifrei Devarim 35:11

"And you shall bind them as a sign upon your hand and they shall be *totafoth* between your eyes.": Once the hand-piece is upon your arm, place the head-piece upon your head — whence they ruled: In donning the *tefillin*, he dons the hand-piece first and then the head-piece. And when he removes them, he removes the head-piece first and then the hand-piece.

6. מנחות ל"ח א

מִתְנִי' הַתְּכַלֵּת אֵינָה מַעֲכָבֵת אֶת הַלֶּבֶן וְהַלֶּבֶן אֵינוֹ מַעֲכָבֵת אֶת הַתְּכַלֵּת תְּפִלָּה שֶׁל יָד אֵינָה מַעֲכָבֵת אֶת שֶׁל רֹאשׁ וְשֶׁל רֹאשׁ אֵינָה מַעֲכָבֵת אֶת שֶׁל יָד:

Menachot 38a

MISHNA: The absence of the **sky-blue [tekhelet]** strings **does not prevent** fulfillment of the mitzva of ritual fringes with **the white** strings, **and the** absence of **white** strings **does not prevent** fulfillment of the mitzva with **the sky-blue** strings. If one has only one, he wears it without the other. Absence of the **phylacteries of the arm does not prevent** fulfillment of the mitzva of the phylacteries **of the head, and** absence of the phylacteries **of the head does not prevent** fulfillment of the mitzva of the phylacteries **of the arm**. If one has only one, he dons it without the other.

7. שו"ע אדה"ז או"ח כ"ה:כ"ב

אסור להפסיק בין תפלין של יד לתפלין של ראשצה אפלו במקום שאין גורם לברך שתי ברכות על תפלין של ראש, כגון אותם המניחין תפלין בחל המועד בלא ברכה, וכן המניחין תפלין דרבנו תם – צריכים לתקף ולסמך תפלין של יד לתפלין של ראש בלי שום הפסק שיחה ביניהם, שנאמר: "והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך", ולא נאמר "והיו לזכרון בין עיניך", אלא משמע ששתייהם נחשבים להנה ועשייה אחת, מחמת שצריך לתקן זו אחר זו בלא שום הפסק.

Alter Rebbe – Shulchan Aruch Orach Chaim 25:22

It is forbidden to make an interruption between [putting on] the arm-*tefillin* and the head-*tefillin*, even in an instance that does not cause one to recite two blessings on the head-*tefillin*. To cite examples: those who put on *tefillin* during *Chol HaMoed*, without reciting a blessing, and those who put on [an additional pair of] *tefillin* [whose passages are positioned according to the opinion] of Rabbeinu Tam. [Even in such a situation,] one should put on the head-*tefillin* directly after the arm-*tefillin* without making any interruption by speaking in between.

[This concept is derived from the verse,] “And it shall be a sign for you on your arm, and a reminder between your eyes.” The verb *vehayah* (“and it shall be”) is not stated in the plural, implying that it applies both to [the head-*tefillin* and the arm-*tefillin*]. [Wearing them] is one act, because they should be put on in direct succession without any interruption.

8. קידושין ל"ה א'

רב אחא בר יעקב אמר קרא (שמות יג, ט) והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך הוקשה כל התורה כולה לתפלין

Kiddushin 35a

Rav Aḥa bar Ya'akov, who said as follows: **The verse states** with regard to phylacteries: “**And it shall be a sign for you on your arm and for a memorial between your eyes, that the Torah of Hashem may be in your mouth**” (Exodus 13:9). [From here we see that] **the mitzvah of tefillin is comparable to the entire Torah.**

9. שו"ע אדה"ז או"ח כ"ה:י"א

יכון בהנחת התפלין שצונו הקדוש-ברוך-הוא לכתב ארבע פרשיות אלו, שיש בהם יחוד שמו ויציאת מצרים, ולהניחן על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח, כדי שזכר נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה לעשות בעולמים ובתחתונים כרצונו. וישעבד להקדוש-ברוך-הוא הנשמה שהיא במחם וגם תאוות ומחשבות לבו לעבודתו: יתברך, ועל ידי הנחת תפלין יזכר את הבורא יתברך וימעיט הנאותיו:

Alter Rebbe – Shulchan Aruch Orach Chaim 25:11

When putting on *tefillin*, one should keep in mind that the Holy One, blessed be He, commanded us to write these four passages which speak of the Unity of [G-d] and the Exodus from Egypt, and to place them on the arm, opposite the heart, and on the head, over the brain.

[This we should do] in order to remember the miracles and wonders which He wrought on our behalf and which reflect His Unity, [demonstrating] that He has the power and the sovereignty to do as He desires in the upper realms and in the lower realms. One should [therefore] subjugate his soul, which abides in his brain, to the Holy One, blessed be He, and the desires and thoughts of his heart to His service. Thus, by putting on *tefillin*, he will remember the Creator, blessed be He, and minimize his pleasure-seeking.

10. משנה אבות ג'ט'

רבי חנינא בן דוסא אומר, כל שיראת חטאו קודמת להכמתו, חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו, אין חכמתו מתקיימת. הוא היה אומר, כל שמעשיו מרבין מחכמתו, חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו מתקיימת:

Pirkei Avot 3:9

Rabbi Chanina ben Dosa said: anyone whose fear of sin precedes his wisdom, his wisdom is enduring, but anyone whose wisdom precedes his fear of sin, his wisdom is not enduring. He [also] used to say: anyone whose deeds exceed his wisdom, his wisdom is enduring, but anyone whose wisdom exceeds his deeds, his wisdom is not enduring.

11. ספר הזהר א'ז' ב'

בראשית רבי חייא פתח (תהילים קי"א:י') ראשית (י"א ב) חכמה יראת :: שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד. ראשית חכמה, האי קרא הכי מבעי ליה, סוף חכמה יראת ה', בגין דיראת ה' סוף חכמה איהי. (נ"א אלא איהי ראשית) לעאלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הדא הוא דכתיב, (תהילים קי"ח:י"ט) פתחו לי שערי צדק. זה השער לה' ודאי, דאי לא יעול בהאי תרעא לא יעול לעלמין. למלכא עלאה דאיהי (דאיהו) עלאה וטמיר וגניז ועביד ליה תרעין אלין על אלין ולסוף כל תרעין עבד תרעא חד בכמה מנעולין בכמה פתחין בכמה היכלין אלין על אלין. אמר כל מאן דבעי למיעל לגבאי תרעא דא יהא קדמאה לגבאי, מאן דיעול בהאי תרעא יעול. אוף הכי תרעא קדמאה לחכמה עלאה יראת ה' איהי. ודא איהי ראשית.

Zohar 1:7b

6. בראשית. Rabbi Chiya opened the discussion with the verse, "The fear of Hashem is the beginning of wisdom; good understanding have all they who do His commandments; His praise endures forever" (Ps. 111:10). Of the phrase, "the beginning of wisdom," this verse have read 'the fear of Hashem is the end of wisdom,' because the fear of Hashem (is the secret of Malchut), which is at the end of Chochmah! She (Malchut) is the beginning or the first stage that opens the entrance to the level of the supernal Chochmah (Wisdom). So it is written, "Open to me the gates of righteousness" (Ibid. 118:19), "this is the gate to Hashem" (Ibid. 20). Assuredly, if he does not enter this gate, he shall never reach the Supernal King, because He is exalted, hidden, and concealed, and has made gates for Himself, one behind the other. At the end of all those gates, He set up a gate with many locks, many openings, and many chambers one on top of the other. He said, "Whoever wants to reach Me must first pass through this gate. Whoever enters this gate, may enter!" The same applies here, as the first gate to Supernal Wisdom is the "Fear of Hashem," (Malchut). This is why it is called 'The beginning'.

12. תניא פרק מ"א

ברם צריך להיות לזכרון תמיד ראשית העבודה ועיקרה ושרשה. והוא, כי אף שהיראה היא שרש לסור מרע והאהבה לועשה טוב, אף על פי כן לא די לעורר האהבה לבדה לועשה טוב, ולפחות צריך לעורר תחילה היראה הטבעית המסותרת בלב כל ישראל שלא למרוד במלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כנזכר לעיל, שתהא בהתגלות ליבו או מוחו על כל פנים.

Tanya Chapter 41

One must, however, constantly bear in mind the beginning of the service and its core and root. By this is meant that, although fear is the root of "Depart from evil" and love— of "Do good," nevertheless it is not sufficient to awaken the love alone to do good, but one must at least first arouse the innate fear which lies hidden in the heart of every Jew not to rebel against the Supreme King of kings, the Holy One, blessed be He, as has been stated above, so that this [fear] shall manifest itself in his heart or, at least, his mind.

13. משנה אבות ג'י"ז

רבי אלעזר בן עזריה אומר, אם אין תורה, אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ, אין תורה. אם אין חכמה, אין יראה. אם אין יראה, אין חכמה. אם אין בינה, אין דעת. אם אין דעת, אין בינה. אם אין קמח, אין תורה. אם אין תורה, אין קמח.

Pirkei Avot 3:17

Rabbi Elazar ben Azariah said: Where there is no Torah, there is no right conduct; where there is no right conduct, there is no Torah. Where there is no wisdom there is no fear of God; where there is no fear of God, there is no wisdom. Where there is no understanding, there is no knowledge; where there is no knowledge, there is no understanding. Where there is no bread, there is no Torah; where there is no Torah, there is no bread.

14. דברים ו'כ"ד

ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחייתנו כתיבם הזה:

Deuteronomy 6:24

Then Hashem commanded us to observe all these laws, to revere Hashem our God, for our lasting good and for our survival, as is now the case.

15. ברכות ו' א'

אמר רבי אבין בר רב אדא, אמר רבי יצחק: מנין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין שנאמר: "נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו". "בימינו" — זו תורה, שנאמר: "מימינו אש דת למו", "ובזרוע עזו" — אלו תפילין, שנאמר: "ה' עז לעמו יתן". ומנין שהתפילין עוז הם לישראל — דכתיב: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליה ויראו ממך". ותנא, רבי אליעזר הגדול אומר: אלו תפילין שבראש. אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין: הני תפילין דמרי עלמא מה קתיב בהו? אמר ליה "ומי קעמך ישראל גוי אחד בארץ". ומי משתבח קודשא ברוך הוא בשבתיהו ד'ישראל? אין, דכתיב: "את ה' האמרת היום". וקתיב: "וה' האמריך היום", אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, שנאמר: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם", שנאמר "ומי קעמך ישראל גוי אחד בארץ".

Berakhot 6a

Rabbi Avin bar Rav Adda said that Rabbi Yitzhak said: From where is it derived that the Holy One, Blessed be He, wears phylacteries? As it is stated: "Hashem has sworn by His right hand, and by the arm of His strength" (Isaiah 62:8). Since it is customary to swear upon holy objects, it is understood that His right hand and the arm of His strength are the holy objects upon which God swore. Specifically, **"His right hand" refers to the Torah, as it is stated** in describing the giving of the Torah: **"From His right hand, a fiery law for His people"** (Deuteronomy 33:2). **"The arm of His strength,"** His left hand, **refers to phylacteries, as it is stated: "Hashem gave strength to His nation"** (Psalms 29:11), in the form of the mitzva of phylacteries. The Gemara asks: **And from where is it derived that phylacteries provide strength for Israel? As it is written: "And all the nations of the land shall see that the name of Hashem is called upon you, and they will fear you"** (Deuteronomy 28:10). **It was taught** in a *baraita* that **Rabbi Eliezer the Great says: This is a reference to the phylacteries of the head, upon which the name of God is written in fulfillment of the verse: "That the name of Hashem is called upon you."** **Rav Nahman bar Yitzhak said to Rav Hiyya bar Avin: What is written in the phylacteries of the Master of the world? Rav Hiyya bar Avin replied: It is written: "Who is like Your people, Israel, one nation in the**

land?” (I Chronicles 17:21). God’s phylacteries serve to connect Him, in a sense, to the world, the essence of which is Israel. Rav Naḥman bar Yitzḥak continues: **Is the Holy One, Blessed be He, glorified through the glory of Israel?** Rav Ḥiyya bar Avin answered: **Yes**, as indicated by the juxtaposition of two verses; **as it is stated: “You have affirmed, this day, that Hashem is your God, and that you will walk in His ways and keep His laws and commandments, and listen to His voice.” And the subsequent verse states: “And Hashem has affirmed, this day, that you are His treasure, as He spoke to you, to keep His commandments”** (Deuteronomy 26:17–18). From these two verses it is derived that **the Holy One, Blessed be He, said to Israel: You have made Me a single entity [ḥativa] in the world**, as you singled Me out as separate and unique. **And because of this, I will make you a single entity in the world**, and you will be a treasured nation, chosen by God. **You have made Me a single entity in the world, as it is stated** that Israel declares God’s oneness by saying: **“Hear, Israel, Hashem is our God, Hashem is One”** (Deuteronomy 6:4). **And because of this, I will make you a single entity in the world**, unique and elevated with the utterance: **“Who is like Your people, Israel, one nation in the land?”** Consequently, the Holy One, Blessed be He, is glorified through the glory of Israel whose praises are written in God’s phylacteries.